

denta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 20 marca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) Zakłady Mechaniczne w Czempiniu, ul. Nowa 2, właśc. Antoni Jezierski,

2) „Argo” Fabryka Wyrobów i Odlewnia Metali Sp. z o. o. w Poznaniu, ul. Starołęcka 19.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami, wymienionymi w § 1, powierza się Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Poznaniu.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Żemaitis

387.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 17 marca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) Tartak Parowy i Fabryka Mebli, St. Tomiak w Rawiczu, ul. Hallera Nr 11 — który powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Poznaniu;

2) Fabryka Kafli, Czesław Roleder, Białystok, ul. Bema Nr 9/2 — który powierza się Warszawskiej Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Pruszkowie;

3) Fabryka Kafli, Stanisław Danlewski i Antoni Bulak w Białymstoku, ul. Wiatrakowa Nr 8 — który powierza się Warszawskiej Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Pruszkowie.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

388.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 20 marca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 20 marca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) „Welpa” Fabryka Tektury Falistej, Sp. z o. o. w Krakowie, ul. Żółkiewskiego Nr 17 — który powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Krakowie;

2) Wytwórnia Artykułów Gumowych, Franciszek Pólgęsek, Bydgoszcz, ul. Toruńska Nr 37 — który powierza się Pomorskiej Ogólno-Branżowej Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Bydgoszczy;

3) Fabryka Czyściwa do Maszyn w Łodzi, ul. Tamka 3, właśc. K. Kapuściński, S. Sakwa i S-ka — który po-

wierza się Zjednoczeniu Przemysłu Artykułów i Tkanin Technicznych w Łodzi;

4) Wytwórnia Bielizny i Konfekcji, J. Pacholski, Bydgoszcz, ul. Zduny 8 — który powierza się Pomorskim Zakładom Przemysłu Odzieżowego, przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione w Bydgoszczy;

5) „Walcoryt” Rytownia Walców, właśc. Nachtman, Łódź, ul. Skorupki 19 — który powierza się Przedsiębiorstwu Remontowo-Montażowemu Przemysłu Lekkiego w Łodzi.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

389.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 1 marca 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Kielce”, „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Rzeszów”, „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane Robót Instalacyjnych”, „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane Robót Konserwatorskich i Architektury Monumentalnej”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwa państwowe, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą:

1) „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Kielce — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Kielcach, a terenem działania na obszarze województwa kieleckiego. Minister Budownictwa może rozszerzyć obszar działalności przedsiębiorstwa w drodze zarządzenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest prowadzenie wszelkich robót budowlanych oraz prowadzenie działów pomocniczych dla celów budownictwa.

2) „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Rzeszów — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Rzeszowie, a terenem działania na obszarze województwa rzeszowskiego. Minister Budownictwa może rozszerzyć obszar działalności przedsiębiorstwa w drodze zarządzenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest prowadzenie wszelkich robót budowlanych oraz prowadzenie działów pomocniczych dla celów budownictwa.

3) „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane Robót Instalacyjnych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w m. st. Warszawie.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wykonywanie instalacji zewnętrznych i wewnętrznych w zakresie robót sanitarnych, gazowych, centralnego ogrzewania, elektrycznych oraz innych instalacji o charakterze specjalnym.

4) „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane Robót Konserwatorskich i Architektury Monumentalnej — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w m. st. Warszawie.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest prowadzenie robót budowlanych o charakterze konserwatorskim i architektury monumentalnej, jak również prowadzenie działów pomocniczych w powyższym zakresie oraz pracowni i warsztatów rzemieślniczo-artystycznych.

§ 2. Przedsiębiorstwa mogą tworzyć oddziały za zgodą Ministra Budownictwa.

§ 3. Przedsiębiorstwa podlegają nadzorowi Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych, którego wytyczne są dla przedsiębiorstw wiążące.

§ 4. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwami sprawuje Minister Budownictwa.

§ 5. Przy każdym z przedsiębiorstw powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym każdego z przedsiębiorstw jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Budownictwa, a składająca się z dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych mu dwóch wicedyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez poszczególne przedsiębiorstwa, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

- dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz poszczególnych przedsiębiorstw ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Budownictwa.

Minister Budownictwa zarządzi protokółarne przekazanie poszczególnym przedsiębiorstwom przydzielonego majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania poszczególnych przedsiębiorstw ustali statut, nadany przez Ministra Budownictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą:

- odnośnie do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 pkt. 2) i 4) — od dnia 1 stycznia 1950 r.;
- odnośnie do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 pkt. 1) i 3) — od dnia 1 kwietnia 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
R. Piotrowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
MINISTER SKARBU
w/z E. Szyr
K. Dąbrowski

390.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 marca 1950 r.

o wadium, zabezpieczeniach umów i zaliczkach.

Na podstawie §§ 26, 57 ust. 2 i 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. 1. Składający ofertę obowiązany jest złożyć wadium w wysokości 2% sumy kosztorysu ofertowego, jeżeli nie jest zwolniony od obowiązku składania wadium.

2. Wadium służy na zabezpieczenie roszczeń zamawiającego do otrzymującego zamówienie do czasu spisania umowy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zamówień na wykonanie świadczeń osobiście przez otrzymującego zamówienie oraz do świadczeń o wartości nie przewyższającej 500.000 zł.

§ 2. 1. Na zabezpieczenie wszelkich pretensji zamawiającego do wykonującego zamówienie, mogących wyniknąć wskutek niedotrzymania lub w związku z wykonaniem umowy, wykonujący zamówienie składa przed podpisaniem umowy zabezpieczenie (kaucja) w wysokości 3% kwoty umownej, a przy robotach budowlanych — w wysokości 2% kwoty umownej, jeżeli umowa nie przewiduje zabezpieczenia w większej wysokości.

2. Przy robotach budowlanych poza zabezpieczeniem zasadniczym ma być pobierane zabezpieczenie dodatkowe (kaucja gwarancyjna) przez potrącenie 3% należności, wypłaconej na podstawie rachunków przejściowych.

3. Przy zamówieniach na drobne roboty budowlane do wysokości 1.000.000 zł. zabezpieczenie zasadnicze może być obniżone do 1%, a dodatkowe do 2%.

4. Przepisów ust. 1, 2 i 3 nie stosuje się do świadczeń wykonywanych osobiście przez przyjmującego zamówienie oraz do świadczeń o wartości do 100.000 zł.

§ 3. Wadia i zabezpieczenia wykonania umów (kaucje) składa się w gotówce albo w walorach, określonych przez Ministra Skarbu.

§ 4. 1. Gdyby w czasie wykonania zamówienia wartość zabezpieczenia z jakichkolwiek powodów uległa obniżeniu, wykonujący zamówienie obowiązany jest uzupełnić ją do wysokości określonej w umowie w terminie 10 dni od daty wezwania przez zamawiającego.

2. W razie bezskuteczności wezwania zabezpieczenie zostanie uzupełnione z najbliższych wypłat należnych wykonującemu zamówienie.

§ 5. 1. Zwrot zabezpieczenia zasadniczego następuje po wykonaniu zamówienia i odbiorze robót, zwrot zabezpieczenia dodatkowego po upływie okresu gwarancyjnego.

2. Okres gwarancyjny, o ile umowa nie stanowi inaczej, wynosi 12 miesięcy.

§ 6. 1. W razie potrzeby na wykonanie zamówienia mogą być udzielone zaliczki w ogólnej wysokości do 15% wartości zamówienia.

2. Za zgodą Ministra Budownictwa w wyjątkowych przypadkach może być udzielona zaliczka do wysokości 25% wartości zamówienia.

§ 7. 1. Udzielona zaliczka powinna być zabezpieczona w pełnej wysokości w walorach, określonych przez Ministra Skarbu. Zaliczka na roboty budowlane, wykonywane z materiałów dostarczonych przez wykonującego zamówienie, może być zabezpieczona tymi materiałami, o ile będą one w dyspozycji zamawiającego.

2. Osoby wykonujące osobiście świadczenia na rzecz zamawiającego mogą być zwolnione przez niego od obowiązku zabezpieczenia udzielonych im zaliczek.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
w/z St. Pietrusiewicz
MINISTER SKARBU
K. Dąbrowski

391.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy udzielaniu zamówień w trybie bezprzetargowym osobom innym niż wymienione w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 52, § 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu co do § 10, co następuje:

§ 1. 1. Paragrafy, powołane w niniejszym zarządzeniu z dodaniem wyrazu „rozporządzenia”, oznaczają paragrafy powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73), a paragrafy bez bliższego określenia i bez dodania wyrazu „rozporządzenia” — paragrafy niniejszego zarządzenia.

2. Przez użyty w zarządzeniu wyraz „zaproszenie” należy rozumieć zaproszenie do złożenia oferty.

§ 2. W przypadku udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym na podstawie § 18 rozporządzenia osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia stosuje się przepisy §§ 48—51 rozporządzenia oraz przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Zaproszenia zamawiający powinien wysłać do wszystkich znanych mu osób, które mogą podjąć się wykonania zamówienia i dają rękojmię należytego jego wykonania.

2. W przypadkach, przewidzianych w § 49 ust. 2 rozporządzenia zaproszenie może być wysłane do mniejszej ilości osób, co najmniej jednak do dwóch.

§ 4. 1. W zaproszeniu przedmiot i warunki wykonania zamówienia powinny być określone w ten sposób, by nie budziły wątpliwości i nie utrudniały złożenia oferty.

2. Zamówienie na roboty budowlane powinno być oparte na kosztorysie urzędowym.

§ 5. 1. W zaproszeniu należy wskazać przedmiot, żądany termin, miejsce oraz warunki wykonania zamówienia, a ponadto termin złożenia oferty, okres, przez który oferta ma wiązać oferenta, a w razie, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego wykonania zamówienia, termin przybycia oferenta w celu bezpośredniego porozumienia się.

2. Okres, przez który oferta ma wiązać oferenta, powinien wynosić 4 tygodnie; w razie, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego (§ 18 pkt. a) i b) rozporządzenia) lub terminowego wykonania zamówienia okres ten odpowiednio skraca się.

3. Zamawiający w zaproszeniu może umieścić wzmiankę, iż oferent może podać w ofercie okres jej ważności krótszy niż określony przez zamawiającego.

4. Do zaproszenia może być załączony wzór oferty.

§ 6. 1. Zaproszenie wysyła się listem poleconym.

2. W razie, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego wykonania zamówienia, zaproszenie doręcza się bezpośrednio za pokwitowaniem.